

BELGISCHE SENAAT**ZITTING 1992-1993**

25 MEI 1993

Voorstel van wet tot wijziging van de artikelen 52 en 59 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966

(Ingediend door de heren Pataer en Garcia)

TOELICHTING

De wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken van 2 augustus 1963, gecoördineerd op 18 juli 1966, brachten de eerste algemene wettelijke regeling tot stand inzake het officiële taalgebruik voor de verschillende taalgebieden in het land.

Artikel 52 bepaalt dat in de private nijverheids-, handels- en financiebedrijven de taalgebruikt dient te worden van het taalgebied waar de uitbatingszetels van het bedrijf zijn gevestigd, voor de akten en bescheiden die voorgeschreven zijn bij de wetten en reglementen en voor die welke bestemd zijn voor het personeel. Voorts stelt artikel 52 dat in Brussel-Hoofdstad (gelijk te stellen met het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest sinds de grondwetsherziening van 1988) de bescheiden in het Nederlands worden gesteld, wanneer ze bestemd zijn voor het Nederlands-sprekend personeel en in het Frans wanneer ze bestemd zijn voor het Franssprekend personeel.

Voor het Nederlandse en het Franse taalgebied gelden intussen respectievelijk de decreten van 19 juli 1973 en van 30 juni 1982.

SENAT DE BELGIQUE**SESSION DE 1992-1993**

25 MAI 1993

Proposition de loi modifiant les articles 52 et 59 des lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966

(Déposée par MM. Pataer et Garcia)

DEVELOPPEMENTS

Les lois du 2 août 1963 sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966, ont mis en place la première réglementation légale générale régissant l'emploi officiel des langues pour les diverses régions linguistiques du pays.

L'article 52 dispose que, pour les actes et documents imposés par la loi et les règlements et pour ceux qui sont destinés à leur personnel, les entreprises industrielles, commerciales ou financières font usage de la langue de la région où sont établis leurs sièges d'exploitation. L'article 52 dispose encore qu'à Bruxelles-Capitale (qu'il faut assimiler à la Région bruxelloise depuis la révision constitutionnelle de 1988), ces documents destinés au personnel d'expression française sont rédigés en français et ceux destinés au personnel d'expression néerlandaise en néerlandais.

En ce qui concerne les régions de langue française et de langue néerlandaise, ce sont respectivement les décrets du 30 juin 1982 et du 19 juillet 1973 qui sont applicables depuis lors.

Voor het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest blijft de nationale taalwetgeving van 1963 en 1966 evenwel integraal van toepassing.

Nu lijkt het gepast deze wetgeving te toetsen aan de geëvolueerde sociaal-economische werkelijkheid.

Zo is het opvallend dat de jongste decennia de te-werkstelling in de dienstensectoren, en meer bepaald in de non-profitondernemingen, een grote uitbreiding heeft genomen. De wetgeving op het taalgebruik voor de arbeidsverhoudingen zou derhalve voor een groot deel haar bedoeld effect verliezen als de ondernemingen zonder industriële of commerciële finaliteit uit haar toepassingssfeer uitgesloten zouden blijven.

Dit wetsvoorstel heeft enkel tot doel de taalwetgeving aan te passen aan de veranderde werkelijkheid.

Op dezelfde wijze en op dezelfde gronden werd ook de wetgeving op de ondernemingsraden van 20 september 1948 en op de comités voor veiligheid en gezondheid van 10 juni 1952 uitdrukkelijk uitgebreid tot de niet-commerciële en de niet-industriële ondernemingen bij koninklijk besluit van 18 oktober 1978.

Teneinde een zo groot mogelijke eenvormigheid in het arbeidsrecht na te streven en mogelijke ontwikkelingen in het sociaal-economische leven op te vangen, lijkt het dus aangewezen de termen «onderneming» en «bedrijf» te vervangen door «werkgever(s)» en de term «personeel» door «werknemer(s)».

Om dezelfde reden wordt in dit wetsvoorstel een definitie gegeven van de begrippen «werkgever» en «werknemer», in eenklang met de diverse wettelijke voorschriften in het arbeidsrecht.

Terzelfder tijd wordt gewezen op de identieke inhoud van de begrippen «exploitatiezetel» en «technische bedrijfseenheid». Beide noties worden ingevuld op grond van economische en sociale criteria; ingeval van twijfel primeren de sociale criteria, overeenkomstig artikel 14 van de wet op de ondernemingsraden, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 oktober 1978.

Paul PATAER.

*
* *

La législation linguistique nationale de 1963 et de 1966 reste donc intégralement applicable à la Région bruxelloise.

Or, il nous paraît indiqué de confronter cette législation à l'évolution de la réalité socio-économique.

Ainsi, il est frappant de constater qu'au cours des dernières décennies, l'emploi dans le secteur des services, et plus spécialement dans les entreprises non marchandes, a connu un grand essor. La législation sur l'emploi des langues dans les relations de travail perdrait dès lors une grande partie de l'effet recherché si les entreprises dépourvues de finalité industrielle ou commerciale restaient exclues de son champ d'application.

La présente proposition de loi n'a d'autre but que d'adapter la législation linguistique aux nouvelles réalités.

C'est de la même manière et pour les mêmes motifs que la législation du 20 septembre 1948 sur les conseils d'entreprise et celle du 10 juin 1952 sur les comités de sécurité et d'hygiène ont été expressément étendues aux entreprises non commerciales et non industrielles par l'arrêté royal du 18 octobre 1978.

En vue d'une uniformité aussi grande que possible dans le droit du travail et de manière à faire face à l'évolution éventuelle de la vie socio-économique, il paraît indiqué de remplacer le terme «entreprise» par «employeur(s)» et le terme «personnel» par «travailleur(s)».

Pour les mêmes raisons, cet article donne une définition des notions d'«employeur» et de «travailleur», conformément aux diverses autres prescriptions légales du droit du travail.

En même temps, l'attention est attirée sur le contenu identique des notions de «siège d'exploitation» et d'«unité technique de production». Ces deux notions sont définies sur la base des critères économiques et sociaux; en cas de doute, ce sont les critères sociaux qui prévalent, conformément à l'article 14 de la loi sur les conseils d'entreprise, modifié par l'arrêté royal du 11 octobre 1978.

*
* *

VOORSTEL VAN WET**Artikel 1**

De artikelen 1, § 1, 6°, 52 en 59 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, worden gewijzigd als volgt:

1° de woorden «het personeel» worden telkens vervangen door de woorden «de werknemers»;

2° de woorden «de private nijverheids-, handels- en financiebedrijven» en «bedrijven» of «bedrijf», worden telkens vervangen door de woorden «de werkgevers» of «de werkgever».

Art. 2

Artikel 52 van dezelfde gecoördineerde wetten wordt aangevuld met een § 3, luidende:

«§ 3. Voor de toepassing van deze wet:

1° gelden als «werknemers», degenen die tewerkgesteld zijn krachtens een arbeidsovereenkomst en alle andere personen die anders dan krachtens een arbeidsovereenkomst arbeid verrichten onder het gezag van een ander persoon;

2° gelden als «werkgevers» de personen die de onder 1° bedoelde personen tewerkstellen;

3° geldt als «exploitatiezetel», de technische bedrijfseenheid, bedoeld in artikel 14 van de wet van 20 september 1948 betreffende de organisatie van het bedrijfsleven.»

Paul PATAER.
Robert GARCIA.

PROPOSITION DE LOI**Article premier**

Les articles 1er, § 1er, 6°, 52 et 59 des lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966, sont modifiés comme suit :

1° les mots «le personnel» sont remplacés chaque fois par les mots «les travailleurs»;

2° les mots «les entreprises industrielles, commerciales ou financières» et «les entreprises» ou «l'entreprise» sont remplacés chaque fois par les mots «les employeurs» ou «l'employeur».

Art. 2

L'article 52 des mêmes lois coordonnées est complété par un § 3, rédigé comme suit :

«§ 3. Pour l'application de la présente loi, il faut entendre par :

1° «travailleurs», les personnes occupées au travail en vertu d'un contrat de travail et toutes personnes qui, autrement qu'en vertu d'un contrat de louage de travail, fournissent des prestations de travail sous l'autorité d'une autre personne;

2° «employeurs», les personnes qui occupent les personnes visées au 1°;

3° «siège d'exploitation», l'unité technique de production visée à l'article 14 de la loi du 20 septembre 1948 portant organisation de l'économie».